

[Finansministeren.]

se med udskrivningsloven, om en ændring af skatteskalaen og om en ændring i reglerne vedrørende de skattefri fradrag og tilsvarende ting. Det ærede medlem ved dette, men det gælder jo altså om at lave demonstration, hvor det overhovedet kan lade sig gøre, eller hvor det i alt fald er opportunt, set fra det ærede medlems standpunkt.

Jeg må anbefale tingets medlemmer at stemme imod kommunisternes forslag, ikke mindst fordi jeg ved, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen vil blive særdeles skuffet, hvis han ikke får sine forslag forkastet.

Alfred Jensen: Naturligvis slap vi ikke for at høre, at vore forslag var demonstrationforslag. Det er en indvending, som ikke alene vi står overfor, men som finansministeren, da hans parti var i opposition, også stod overfor. Det er en indvending, som ethvert parti, der står i opposition, vil blive stillet overfor. Det erkender vi, og det ved vi. Men vi har nu stillet disse ændringsforslag, fordi vi ønsker at få dem gennemført, og jeg har ikke, hverken ved dette underændringsforslags fremsættelse eller ved andre lejligheder, talt om, at det var vor principielle stilling i disse anliggender. Tværtimod har jeg her i dag understreget, at det ikke er det, vi ønsker, men det, vi ønsker at få fastslået i denne omgang og for det kommende skatteår. Jeg har sagt, at vi ønsker yderligere behandling af fradragsbeløbene, og vi ønsker yderligere ændringer i selve skalaen i udskrivningsloven. Så er det jo et stift stykke at komme og fortælle, at vi har fremsat 4—5 forslag, der alle er udtryk for vor principielle stilling til beskatningen. Det har vi aldrig sagt! Tværtimod har vi understreget — også med vor udtalelse i juli —, at det ikke var vor principielle stilling, men at vi under de givne omstændigheder ville arbejde for at få skatten for alders- og invaliderentnyderne sat ned på minimumssatser og få gennemført ændringer i skattelovgivningen på en sådan måde, at ingen med en almindelig arbejderindtægt kom til at betale en øre mere i skat af hver krone, end de gjorde før krigen. Det er det, vi har forsøgt på at nå frem til ved dette ændringsforslag. Jeg kan ikke afgøre, om vi rammer det helt rigtige med vore ændringsforslag — dertil besidder jeg ikke tilstrækkelig indsigt i administrationen, men jeg vil tro, at vi så nogenlunde kommer i nærheden af grundlaget for vor juli-udtalelse.

Så beskæftigede finansministeren sig en del med „Land og Folk“s store overskrift

og mente, at den var fuldkommen urigtig. Det, der var sket, var ikke, sagde ministeren, at kommunisterne med deres ændringsforslag havde tvunget finansministeren til at møde med en forbedring af sit eget lovforslag, men det var omvendt, finansministerens forslag havde tvunget os til at komme med et andet ændringsforslag. Hvis ærede medlemmer — jeg vil slet ikke henvende mig til finansministeren — vil gøre sig den ulejlighed at læse det ændringsforslag igen, vi har stillet, og det underændringsforslag, vi har stillet til det af finansministeren stillede ændringsforslag udenfor betænkningen, vil de se, at de punkter, vi har rørt ved i første omgang, har vi også rørt ved i anden omgang. Vort første ændringsforslag var et ændringsforslag til det af ministeren foreslåede, vort underændringsforslag er også et ændringsforslag til det af ministeren foreslåede; det er altså ikke os, der har ændret, det er ministeren, men jeg tvivler såmænd ikke om, at forsøget vil blive gjort på at stille det hele på hovedet. Man er jo allerede startet i „Socialen“; der var der en meddelelse om, at kommunisterne ikke kunne unde de gamle så meget nedslag som finansministeren, vi kom med et underbud på 400 kr. Nej, vi har intet bud givet, det er sagen. Vi har henholdt os til de nedslagsbeløb, der af regeringen er foreslået, og har helliget os det, vi mener var mere nødvendigt: at få bestemmelserne om nedslag til at omfatte en større kategori af skatteborgere og så få selve maksimalindkomstbeløbene hævet.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Ølgaard sige, at der er ganske vist noget nyt i det, vi kommer med her, men der er absolut ikke noget principielt nyt i, at man forhøjer fradragsbeløbene, tværtimod. Det er gjort på andre områder, så noget principielt nyt kan det ikke være. Men der er heller ikke noget principielt nyt i, at man foreslår forhøjelser af nedslagsbeløbene, der kommer samtlige skatteydere til gode. Der er nemlig i lovebekendtgørelsen optaget bestemmelser om børnefradrag, og de gælder alle, de gælder ikke blot alders- og invaliderentemodtagere, og vi har ligeledes det særlige hustrufradrag; der er altså intet nyt i det, vi kommer med, det ligger på linie med det, der sker i kraft af denne lov, og det er blot en udbygning, der tjener til at gøre denne lovs bestemmelser mere retfærdige og rimelige.

Endelig beklager jeg, at det ærede medlem hr. Axel Sørensen og det radikale parti heller ikke i år kan stemme for et forslag, der faktisk dækker de ønsker, par-